

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **R. S.**, zast. JUDr. Pavlem Pokorným, advokátem se sídlem Veverkova 1343/1, Hradec Králové, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 11. 2018, čj. CPR-14903-2/ČJ-2018-930310-V240, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 2. 1. 2019, čj. 49 A 12/2018-22,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobci bylo dne 7. 3. 2018 uloženo správní vyhoštění. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, které žalovaná zamítla rozhodnutím ze dne 6. 11. 2018. Proti rozhodnutí žalované podal žalobce dne 7. 12. 2018 žalobu, kterou krajský soud odmítl pro opožděnost. Žalobcův zástupce, zmocněný také k přebírání písemností, totiž obdržel rozhodnutí dne 15. 11. 2018. Desetidenní lhůta stanovená zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, tak podle krajského soudu uplynula v pondělí dne 26. 11. 2018.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se závěry krajského soudu nesouhlasil a podal proti jeho usnesení kasační stížnost i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že správní žalobu podal v zákonné lhůtě. Dále namítá, že soud nezkoumal, zda bylo jeho zástupci rozhodnutí doručeno osobně, či zda se uplatnila fikce doručení. Podle stěžovatele bylo nutné přezkoumat, zda podpis na

doručence ze dne 15. 11. 2018 patřil jeho zástupci, panu J. B. Pan J. B. totiž tvrdí, že rozhodnutí žalované obdržel až dne 27. 11.2018 a v tentýž den o tom informoval stěžovatele. Pokud tedy písemnost dne 15. 11. 2018 převzal někdo jiný než pan B., je stěžovatel přesvědčen, že nemohla být řádně doručena.

[3] Žalovaná ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že z údajů uvedených na doručence je patrné, že napadené rozhodnutí převzal dne 15. 11. 2018 pan J. B. Doručenka byla opatřena jeho podpisem a správnost údajů potvrdil pracovník poštovního přepravce.

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] NSS nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jelikož ve lhůtě pro rozhodnutí o tomto návrhu rozhodl o samotné kasační stížnosti.

[6] Podstatou této věci je posouzení, zda žaloba podaná dne 7. 12. 2018 byla podána opožděně.

[7] Podle § 72 odst. 1 soudního řádu správního *lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.* V nyní řešené věci je tímto zvláštním zákonem zákon o pobytu cizinců. Podle § 172 odst. 2 tohoto zákona *musí být žaloba proti správnímu rozhodnutí o vyhoštění být podána do 10 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni. Zmeškání lhůty nelze prominout.*

[8] Ze spisu krajského soudu i ze správního spisu vyplývá, že rozhodnutí žalované bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 15. 11. 2018. Svědčí o tom doručenka, jejíž kopie je součástí správního spisu a na níž je čitelně uveden jako adresát zásilky pan J. B. (z údajů v závorce je patrné, že zastupuje pana R. S.). Toto jméno figuruje rovněž na řádku určeném pro jméno a příjmení příjemce. Datum přijetí a datum na razítku shodně, byť hůře čitelně, potvrzují, že rozhodnutí bylo doručeno dne 15. 11. 2018. Na doručence se nachází také podpis.

[9] Krajský soud tak měl k dispozici důkaz, který nevyvolává pochybnosti o tom, kdy a komu bylo doručeno rozhodnutí žalované. Stěžovatel navíc v žalobě nenamítal žádné skutečnosti, které by zpochybnily řádnost doručení žalobou napadaného rozhodnutí. Stěžovatelovy námitky, že měl krajský soud zjišťovat, zda nebylo doručeno někomu jinému než jeho zástupci, panu B., jsou tedy neopodstatněné. Stejně tak údaje na doručence vylučují, že nastala fikce doručení, jak tvrdí stěžovatel. I kdyby však bylo zástupci stěžovatele doručeno prostřednictvím fikce, nic by to na věci neměnilo. Fikce doručení je totiž za určitých okolností zákonem předvídaný způsob doručování. V tomto případě však o fikci doručení nešlo. NSS proto souhlasí se závěrem krajského soudu, že rozhodnutí žalované bylo doručeno dnem 15. 11. 2018.

[10] Stěžovatel měl tedy podle výše uvedeného ustanovení zákona o pobytu cizinců k podání žaloby proti rozhodnutí žalované lhůtu deseti dnů, která počala běžet den následující po dni 15. 11. 2018, tzn. dne 16. 11. 2018. Protože by poslední den desetidenní

pokračování

lhůty připadl na neděli, posunul se konec této lhůty na nejbližší pracovní den, tj. na pondělí 26. 11. 2018. V tento den tedy měl stěžovatel nejpozději podat žalobu proti rozhodnutí žalované. Z rozsudku NSS ze dne 29. 5. 2009, čj. 4 Ads 188/2008-53, vyplývá, že by lhůta k podání žaloby zůstala zachována, i kdyby stěžovatel žalobu dne 26. 11. 2018 jen předal držiteli poštovní licence k přepravě. To však stěžovatel učinil až dne 7. 12. 2018, tedy o více než deset dní poté, co uplynula zákonná desetidenní lhůta k podání žaloby. Jelikož zákon o pobytu cizinců jasně říká, že zmeškání lhůty k podání žaloby nelze prominout, krajský soud správně stěžovatelovu žalobu odmítl jako opožděnou.

[11] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2019

Zdeněk Kühn
předseda senátu